

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/76/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713215005
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6713215005.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, vo veci starostlivosti o maloletú H. Z., nar. XX. XX. XXXX a maloletú I. Z., nar. XX. XX. XXXX, obidve deti bytom XXX XX G., Z. D.. XX, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny R., pracovisko G. ako opatrovníkom, deti rodičov O. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX G., Z. D.. XX, zastúpenej JUDr. Oľgou Fekešovou, advokátkou, so sídlom Advokátska kancelária 960 01 Zvolen, ul. Sládkovičova 99/2 a otca L.. O. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX N. č. XX, zastúpeného JUDr. Radko Petruňom, advokátom, Advokátska kancelária ABELOVSKÝ & PETRUŇO so sídlom Tehelná 189, 960 01 Zvolen, o návrhu matky na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, o odvolaní otca maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 7P/24/2013 - 851 zo dňa 01. 07. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd rozhodol o povinnosti otca maloletých detí prispievať na výživu maloletej H. Z. mesačne sumou 300,- Eur a na výživu maloletej I. Z. mesačne sumou 200,- Eur od 01.03.2013 do 31. 10. 2013 a od 01. 11. 2013 na výživu maloletej H. mesačne sumou 40,- Eur a na výživu maloletej I. mesačne sumou 30,- Eur vždy do 15.-teho dňa v mesiaci vopred do rúk matky detí, vo výroku, ktorým súd rozhodol o zameškanom výživnom a vo výroku o trovách konania z r u š u j e a v tejto časti vec v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd rozsudkom okresný súd č. k. 7P/24/2013 - 851 zo dňa 01. 07. 2015 (v poradí už druhým rozsudkom, keď rozsudok okresného súdu č. k. 7P/24/2013 - 410 zo dňa 10. 02. 2014 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 7P/24/2013 - 416 zo dňa 10. 02. 2014 bol odvolacím súdom zrušený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14CoP/33/2014 - 439 zo dňa 12. 06. 2014 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14CoP/33/2014 - 453 zo dňa 29. 07. 2014) uložil otcovi maloletých detí povinnosť prispievať na výživu maloletej H. Z. mesačne sumou 300,- Eur a na výživu maloletej I. Z. mesačne 200,- Eur za obdobie od 01. 03. 2013 do 31. 10. 2013 a za obdobie od 01. 11. 2013 uložil otcovi maloletých detí povinnosť prispievať na výživu maloletej H. mesačne sumou 40,- Eur a na výživu maloletej I. mesačne sumou 30,- Eur, vždy do 15.-teho dňa v mesiaci vopred do rúk matky detí. Zameškané výživné za obdobie od 01. 03. 2013 do 30. 06. 2015 u maloletej H. vyčíslil vo výške 2.240,- Eur a u maloletej I. vo výške 1.230,- Eur, spolu 3.470,- Eur, ktoré výživné povolil splácať otcovi v mesačných splátkach po 200,- Eur od právoplatnosti rozsudku spolu s bežným výživným pod následkami straty výhody splátok. V prevyšujúcej časti súd návrh matky zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Prvostupňový súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nárok matky detí na priznanie výživného čo do základu uplatneného nároku je odôvodnený. Rozsudkom okresného súdu č. k. 7P/24/2013 - 410 zo dňa 10. 02. 2014 bola u maloletých detí nariadená striedavá osobná starostlivosť. Keďže rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením vo vzťahu k určeniu vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom bol zrušený odvolacím súdom, súd ďalej konal

o návrhu matky, ktorým sa domáhala určenia vyživovacej povinnosti k maloletým deťom vo vzťahu k otcovi. Súd mal preukázané, že otec za zdaňovacie obdobie 2012 vykázal príjmy vo výške 40.490,54 Eur, výdavky 26.887,03 Eur, čistý základ dane 13.603,51 Eur. Okrem toho spolupracoval na základe mandátnej zmluvy s V. - Z. A. podľa § 566 a nasl. Obchodného zákonníka a za obdobie od septembra 2012 do augusta 2013 mu A. vyplatila odmenu vo výške 37.423,96 Eur, za obdobie od 01. 01. 2012 do 31. 07. 2012 províziu vo výške 20.414,86 Eur. Zo Z. T. R. zarobil mesačne 276,- Eur a mal uzavretú zmluvu o spolupráci zo dňa 08. 11. 2013 s T. a.s., O. D., N., kde zarobil 1.079,19 Eur. V roku 2014 zarobil otec detí v G. mesačne 2.500,- Eur. Za rok 2012 tak mal súd preukázaný príjem otca mesačne vo výške 5.769,86 Eur, v roku 2013 sumu 5.142,02 Eur a za rok 2014 mesačne vo výške 2.500,- Eur. K tomuto súd pripočítal príjem z T. R. mesačne za obdobie marec až august 2014 po 276,- Eur. Okrem maloletých detí otec má ešte ďalšie dve vyživovacie povinnosti k deťom z predchádzajúceho manželstva. Matka v zdaňovacom období za rok 2012 zarobila mesačne 404,47 Eur, za rok 2013 podľa daňového priznania mala príjem 25.932,- Eur a v roku 2014 podľa správy V. - Z. A. zarobila mesačne 946,33 Eur. Vyživovaciu povinnosť má len k maloletým deťom pochádzajúcim z manželstva. Súd zohľadnil, že obidvaja rodičia majú výdavky spojené s bývaním, platili spotrebiteľský úver a úver č. XXX/XXXXXX/XX. Maloleté deti majú bežné výdavky spojené so stravou, ošatením, maloletá H. výdavky spojené so štúdiom, krúžkovou činnosťou, školským klubom, stravou v školskej jedálni, maloletá I. so stravou v materskej škole, na ktorých nákladoch sa rodičia pri platení sporadicky sriedajú. Prvostupňový súd uviedol, že maloleté deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni obidvoch rodičov, pričom súd zistil, že životná úroveň otca oproti životnej úrovni matky je podstatne vyššia. Súd zistil nerovnaké majetkové pomery, pokiaľ ide o zárobky otca oproti zárobku matky, aj keď ide o rovnakú dĺžku osobnej starostlivosti rodičov o maloleté deti, mal za to, že je povinnosťou otca prispievať na výživu maloletých detí aj po nariadení striedavej osobnej starostlivosti. Za obdobie od 01. 03. 2013, od kedy žiadala matka detí priznať výživné až do nariadenia striedavej osobnej starostlivosti, bol príjem otca neporovnateľne vyšší s príjmom matky a keďže maloleté deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, súd zaviazal otca detí prispievať na výživu maloletej H. mesačne 300,- Eur a maloletej I. 200,- Eur. Súd zaviazal otca platiť takéto výživné s prihliadnutím aj na ďalšie vyživovacie povinnosti, ktoré otec detí má. Od 01. 11. 2013 sa realizuje striedavá osobná starostlivosť o maloleté deti, súd preto rozhodol o povinnosti otca prispievať na výživu maloletej H. mesačne 40,- Eur a maloletej I. mesačne sumou 30,- Eur, ktorá suma aspoň čiastočne vyrovná rozdiely majetkových pomerov účastníkov s prihliadnutím na ďalšie vyživovacie povinnosti otca a s prihliadnutím na to, že u otca došlo k poklesu zárobkov oproti roku 2012. Súd zohľadnil skutočnosť, že matka detí začala podnikáť a aj keď v čase rozhodovania súdu ešte neboli známe príjmy z podnikateľskej činnosti, je nepochybné, že podniká a príjmy z podnikateľskej činnosti bude dosahovať, na ktorú skutočnosť bol povinný súd pri rozhodovaní o výške výživného prihliadať.

Vo vzťahu k zameškanému výživnému súd ustálil, že za obdobie od 01. 03. 2015 do 31. 10. 2015 (zrejme správne malo byť uvedené obdobie od 01. 03. 2013 do 31. 10. 2013) vzniklo zameškané výživné u maloletej H. vo výške 2.400,- Eur (8 mesiacov x 300,- Eur), u maloletej I. vo výške 1.600,- Eur (8 mesiacov po 200,- Eur). Za obdobie od 01. 11. 2013 do 30. 06. 2015, t. j. za 21 mesiacov, mal otec zaplatiť na maloletú H. po 40,- Eur, čo je 840,- Eur a na maloletú I. za 21 mesiacov po 30,- Eur, čo je 630,- Eur. Prvostupňový súd uviedol, že ako sám otec detí potvrdil, zaplatil za obdobie od 01. 09. 2013 do 30. 06. 2014 za 10 mesiacov po 100,- Eur, t. j. 1.000,- Eur na každú z dcér. Zameškané výživné tak podľa súdu predstavuje u H. 2.240,- Eur (2.400 + 840 - 1.000) a u I. 1.230,- Eur (1.600 + 630 - 1.000). Súd povolil otcovi detí splácať zameškané výživné v mesačných splátkach po 200,- Eur až do vyrovnania zameškaného výživného.

V prevyšujúcej časti návrh zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p.

Proti rozsudku prvostupňového súdu v časti určenia vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom a v časti zameškaného výživného podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletých detí. V odvolaní namietal, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je možné zistiť, ako súd dospel k záveru, že jeho životná úroveň je oproti životnej úrovni navrhovateľky vyššia, dokonca podstatne vyššia. Súd ponechal nevysvetlený dôvod, pre ktorý považuje výživné vo výške 500,- Eur mesačne a počas striedavej starostlivosti 70,- Eur mesačne na maloleté deti za primerané. Namietal, že napadnuté rozhodnutie požiadavku, aby rozhodnutie súdu bolo riadne zrozumiteľné a logicky odôvodnené, nespĺňa. Vyjadril nesúhlas so záverom súdu, že jeho majetkové pomery sú neporovnateľne lepšie, ako majetkové

pomery navrhovateľky a s konštatovaním súdu, že súd zistil nerovnaké majetkové pomery pokiaľ ide o zárobky otca oproti zárobku matky. Poukázal na daňové priznanie matky maloletých detí za kalendárne roky 2012, 2013, 2014, ďalej poukázal na okolnosť, že navrhovateľka do 20. 12. 2013 bola jedinou konateľkou a jedinou spoločníčkou obchodnej spoločnosti Z. B. s.r.o., N., pričom v priebehu súdneho konania zmluvou o prevode obchodného podielu zo dňa 11. 11. 2013 celý obchodný podiel previedla na inú obchodnú spoločnosť, pričom za prevod obchodného podielu údajne získala odplatu vo výške 1.000,- Eur. Predala tovar a zariadenie predajne, pričom za tento predaj údajne získala odplatu vo výške 1.200,- Eur. Dňa 22. 05. 2014 ako predávajúca uzatvorila zmluvu s L. R., na základe ktorej navrhovateľka predala nehnuteľnosti bližšie špecifikované v kúpnej zmluve za cenu 10.200,- Eur. Príjmy za kalendárny rok 2015 matka detí nepreukázala. Má za to, že je zrejme, že navrhovateľka disponovala aj inými, ďalšími príjmami (okrem príjmu preukázaného daňovými priznaniami), na ktoré však prvostupňový súd neprihliadal. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia o týchto ďalších príjmoch navrhovateľky nie je žiadna zmienka. Súd prvého stupňa pri zisťovaní majetkových pomerov matky detí postupoval povrchno, keď zohľadňoval iba príjmy uvedené v daňových priznaniach, pričom iné príjmy ako aj životnú úroveň navrhovateľky súd ignoroval. Má za to, že pri rozhodovaní o výživnom je nevyhnutné zohľadňovať nielen fakticky dosiahnuté príjmy, ale aj iné príjmy a celkovú hodnotu hnuťelného a nehnuteľného majetku, ako aj životnú úroveň navrhovateľky, ktorá je na pomerne vysokej úrovni. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľka ukončila dlhoročnú podnikateľskú činnosť v obchodnej spoločnosti V. - Z. A., a.s. a začala vykonávať novú podnikateľskú činnosť v oblasti predaja G., pričom z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejme, ako súd túto novú podnikateľskú situáciu navrhovateľky vyhodnotil, či v jej prospech, resp. neprospech. Má za to, že prvostupňový súd mal povinnosť posúdiť túto situáciu v tom zmysle, či na strane navrhovateľky nedošlo bez dôležitého dôvodu k vzdaniu sa výhodnejšieho zamestnania či podnikateľskej činnosti, prípadne či navrhovateľka takýmto krokom nepostupuje neprimerané majetkové riziká. Súd však v tomto smere nepostupoval. Poukázal na konanie navrhovateľky, keď táto vždy až na výzvu súdu alebo na jeho poukázanie aj na jej iné (ďalšie) príjmy preukazovala výšku svojich príjmov. Vyvoláva to pochybnosti o správnosti a úplnosti výšky príjmu navrhovateľky, pričom svedčí o tom i fakt, že výška navrhovateľkou „zdokladovaných“ (súdu preukázaných) príjmov nemôže postačovať na zabezpečenie jej štandardnej životnej úrovne. Z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyplýva, že navrhovateľka mesačne vynaloží na uspokojenie jej potrieb a potrieb maloletých detí finančné prostriedky vo výške cca 2.745,- Eur, čo je podstatne vyššia suma, ako je ňou deklarovaný pravidelný mesačný príjem. Poukázal na to, že navrhovateľka v roku 2013 zakúpila zariadenie do bytu v hodnote cca 3.495,44 Eur. Poukázal na to, že z účtu navrhovateľky vyplýva, že výbery z účtu sú vyššie ako celkové vklady na účet. Poukázal ďalej na to, že v priebehu mesiacov september až október 2013 si navrhovateľka zakúpila osobné motorové vozidlo, ktorého cena predstavuje cca 16.900,- Eur, ktorý fakt prvostupňový súd do úvahy nevzal. Podľa odvolateľa je nesporné, že navrhovateľka musí disponovať aj iným príjmom, resp. príjmami, či už pravidelnými, alebo nepravidelnými, okrem ňou tvrdeného príjmu z obchodnej spoločnosti V. - Z. A. a.s., aby dokázala zaplatiť všetky navrhovateľkou tvrdené mesačné výdavky. Pokiaľ existujú pochybnosti o majetkovej situácii navrhovateľky, nemohol si prvostupňový súd urobiť správny a úplný záver o jej majetkových pomeroch tak, aby mohol vysloviť jednoznačný záver o tom, že nebolo preukázané, že by sa príjem matky rovnal príjmu otca. Súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Vo vzťahu k majetkovým pomeroch otca maloletých detí uviedol, že riadne zdokladoval, a to nielen predložením daňových priznaní za rok 2012, 2013 a 2014, ale aj predložením výpisov z jeho účtu za obdobie od 01. 01. 2012 do 30. 06. 2015 jeho majetkové pomery, poukázal na správy daňového úradu vo vzťahu k daňovému priznaniu za zdaňovacie obdobie kalendárneho roku 2012, 2013, 2014, pričom poukázal, že aj na jeho príjem z pracovného pomeru v kalendárnom roku 2014 a jeho príjem za kalendárny rok 2015 z pracovného pomeru uzatvoreného s obchodnou spoločnosťou G. A., a. s., S. L. B.. Uviedol, že v kalendárnom roku 2013 predstavoval jeho mesačný príjem sumu vo výške 1.133,62 Eur a nie vo výške 5.769,86 Eur, ako to uviedol prvostupňový súd, namietal, že súd pri určení výšky príjmu za rok 2012 postupoval opäť nesprávne, keď k príjmu vykázanému daňovým priznaním za rok 2012 pripočítal aj sumy predstavujúce odmenu (províziu vyplatenú zo strany obchodnej spoločnosti V. - Z. A., a.s.) neuvedomujúc si, že uvedená odmena (provízia) je už ako príjem zo závislej činnosti zahrnutá v daňovom priznaní za rok 2012. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je možné sa dozvedieť, ako súd uvedenú výšku príjmu 5.769,86 Eur ustálil, resp. zistil. Namietal, že súd niektoré príjmy započítal dokonca dvakrát, či trikrát. Nesprávny výpočet príjmu za rok 2012 namietal už v odvolaní proti prvému rozsudku okresného súdu v predmetnej veci, keď prvostupňový súd aj v prvom rozsudku nesprávne vypočítal jeho mesačný príjem dosiahnutý v roku 2012, pričom nesprávnosť výpočtu prvostupňovému

súdu vytkol odvolací súd. Predmetná časť odôvodnenia napadnutého rozsudku prvostupňového súdu týkajúca sa výšky jeho mesačného príjmu v roku 2012 je opätovne zmätočná a nepreskúmateľná. Namietal aj záver prvostupňového súdu pokiaľ uviedol, že za rok 2013 príjem otca bol vo výške 5.142,02 Eur. Tento záver súdu je nesprávny, pričom z odôvodnenia rozhodnutia nemožno zistiť, ako k uvedenej sume prvostupňový súd dospel. V roku 2013 dosiahol príjem z podnikateľskej činnosti vo výške 31.982,48 Eur, t. j. 2.665,20 Eur mesačne brutto, čo vyplýva z daňového priznania za rok 2013. Pokiaľ súd ustálil príjem otca za kalendárny rok 2014 vo výške 2.500,- Eur mesačne, tento záver súdu nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, nakoľko nekorešponduje s údajmi vyplývajúcimi z daňového priznania za rok 2014. V roku 2014 z podnikateľskej činnosti dosiahol príjem vo výške 9.966,- Eur brutto ročne a z výkonu pracovnej činnosti príjem 7.546,95 Eur brutto ročne. Príjem dosiahnutý v kalendárnom roku 2015 súdu preukázal, prvostupňový súd však pri určení vyživovacej povinnosti jeho príjem dosiahnutý v kalendárnom roku 2015 vôbec nezobral do úvahy. Namietal, že súd pri zisťovaní majetkových pomerov, resp. životnej úrovne oboch rodičov, bral za smerodajnú iba výšku príjmov, ktorú však nebol schopný správne, resp. úplne vyhodnotiť, pričom je presvedčený, že až po dôkladnom posúdení skutočných príjmov toho-ktorého rodiča po odpočítaní odôvodnených výdavkov a ďalších vyživovacích povinností toho-ktorého rodiča si mohol súd urobiť správne a záver o životnej úrovni rodičov. Neúplne zistil majetkové pomery navrhovateľky, resp. nesprávne vyhodnotil skutkový stav vecí týkajúcich sa majetkových pomerov otca a majetkových pomerov matky maloletých detí. Vo vzťahu k určeniu výšky zameškaného výživného poukázal na to, že v odôvodnení rozhodnutia je uvedené, že za obdobie od 01. 03. 2013 do 30. 06. 2015 zaplatil na výživnom sumu vo výške 2.000,- Eur (na každé maloleté dieťa sumu 1.000,- Eur), pričom toto tvrdenie súdu nie je pravdivé. Tvrdil, že v období od 03/2013 do 08/2013 zaplatil celkovo sumu 321,72 Eur (53,62 Eur mesačne), za obdobie od 09/2013 do 06/2014 po 200,- Eur mesačne, spolu zaplatil 2.321,72 Eur, pričom za obdobie od 01. 03. 2013 do 31. 10. 2013 na bankový účet navrhovateľky zaplatil za účelom zabezpečenia odôvodnených potrieb maloletých detí celkovo sumu vo výške 721,72 Eur, pričom poukázal, že v tomto období sa o deti aj osobne staral s uvedením rozpisov dní, kedy sa o deti staral. Má za to, že až po ustálení čiastky potrebnej na pokrytie mesačných potrieb maloletých detí je možné rozhodnúť o tom, v akom pomere medzi rodičov súd plnenie tejto vyživovacej povinnosti rozdelí. Poukázal na to, že z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa bolo zistené, že navrhovateľkou vynaložené náklady v rámci zabezpečenia odôvodnených potrieb maloletých detí nepredstavovali v spornom období sumu 500,- Eur mesačne, ale sumu vo výške cca 173,- Eur mesačne na obe maloleté deti. Uviedol, že v období od 01. 03. 2013 do 31. 10. 2013, ako aj v následnom období, kedy sa realizuje striedavá osobná starostlivosť o maloleté deti, dostatočným spôsobom prispieval na zabezpečenie odôvodnených potrieb maloletých detí a nebolo dôvodné zaväzovať ho k úhrade tzv. zameškaného výživného. Rozhodnutie prvostupňového súdu vo vzťahu k tzv. zameškanému výživnému za obdobie od 01. 03. 2013 do 31. 10. 2013 považuje za vecne nesprávne a nezákonné.

Vo vzťahu k určeniu výšky výživného počas realizácie striedavej osobnej starostlivosti, keď súd určil výživné vo výške 70,- Eur mesačne na obidve maloleté deti, súd opätovne v odôvodnení rozhodnutia neuvádza, na základe čoho dospel k uvedenej výške výživného. Poukázal na to, že striedavá starostlivosť súdom určená umožňuje obidvom rodičom v plnom rozsahu v rovnakom časovom intervale zabezpečovať výchovu a výživu maloletých detí, všetky náklady týkajúce sa starostlivosti o výživu a výchovu detí znášajú obaja rodičia rovnocenne. Keďže majetkové pomery otca a matky maloletých detí sú rovnaké a v rovnakom rozsahu je aj dĺžka osobnej starostlivosti každého rodiča v rámci striedavej starostlivosti, bolo namieste neurčiť výživné. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 03. 07. 2015 č. k. 9P/4/2015 - 44, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené, maloleté deti boli zverené do striedavej starostlivosti a výživné počas trvania striedavej starostlivosti určené nebolo. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 28. 07. 2015. Určenie vyživovacej povinnosti na dve maloleté deti vo výške 70,- Eur mesačne počas trvania striedavej starostlivosti považuje za neopodstatnené. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zmenil tak, že súd počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje a v prevyšujúcej časti týkajúcej sa určenia výživného návrh zamietla.

Matka maloletých detí v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že súhlasí s rozhodnutím prvostupňového súdu, s dôvodmi odvolania voči rozsudku okresného súdu nesúhlasí, žiada, aby odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil. Má za to, že prvostupňový súd dostatočne zistil skutkovú podstatu veci, správne rozhodol o zákonom nároku v záujme a podľa potrieb dvoch maloletých detí. Rodičia detí nežijú v spoločnej domácnosti od 15. 02. 2015, na výživnom sa nedohodli,

dohodli sa iba na striedavej starostlivosti od 01. 11. 2013, pričom otec maloletých detí stále odmietal dobrovoľne plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť od 01. 03. 2013, čím vážne porušil zákonné práva a záujmy dvoch maloletých detí. Rodičia maloletých detí sú rozvedení rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 9P/4/2015, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28. 07. 2015, odvolanie otca svedčí o jeho charaktere vyhýbať sa plateniu výživného za minulé obdobie, lebo on dobrovoľne nechce nič plniť, keďže manželka aj s deťmi od neho odišla, ako sa sám niekoľkokrát vyjadril, keď povedal, že zaplatí zameškané výživné len po právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku. Otec maloletých detí platil iba výživné od 01. 09. 2013 podľa uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/64/2013 - 26 po 100,- Eur na každé dieťa zvlášť (spolu 200,- Eur mesačne). Poukázala na to, že matka s dvomi maloletými deťmi opustila spoločnú domácnosť dňa 14. 02. 2013 po tom, čo ju manžel opäť fyzicky napadol, deti sa s otcom mohli stykať každý druhý víkend, keď otec maloletých detí mal čas a nebol na nejakom T. R.. Otec maloletým deťom neposkytoval do rúk matky žiadne výživné za obdobie marec - august 2013, začal platiť až v septembri 2013 na základe predbežného opatrenia. Príjmy otca maloletých detí v uvedenom období boli nadštandardné, poukázala na listinný dôkaz, a to list z V. - Z. A., a.s., z ktorého vyplýva príjem otca maloletých detí za obdobie september 2012 až august 2013 spolu vo výške 37.423,96 Eur. Okrem týchto príjmov z V. mal aj iné príjmy, ale súd až dotazom zistil len u Z. T. R. príjmy za august 2013 vo výške 575,- Eur, za júl 2013 vo výške 230,- Eur, za máj 2013 vo výške 345,- Eur, za apríl 2013 vo výške 345,- Eur (spolu 1.495,- Eur). Uvedené skutočnosti sú dostačujúce na osvedčenie dôvodného a zákonného právneho nároku dvoch maloletých detí na priznanie výživného, pričom poukázali, že všetky dôkazy ohľadom výdajov na maloleté deti za obdobie od marca 2013 až do rozhodnutia súdu predložili na prvostupňovom súdnom konaní do spisu. Otec maloletých detí má dostatok finančných prostriedkov na doplatenie zameškaného výživného. Otec maloletých detí podával počas súdnych konaní podnety na štátne orgány, aby vykonali kontrolu v účtovných dokladoch matky v rámci podnikania, čo spôsobilo, že tieto kontrolné úrady účtovné dokumenty matke detí zobrali, preto ich nemohla riadne a načas predložiť súdu, o čom súd informovali. Maloleté deti majú každodenné potreby, ktoré je potrebné financovať a pritom matka musela od 15. 02. 2013 sama zabezpečovať okrem dennej starostlivosti a výchovy dvoch detí aj celé finančné zabezpečenie domácnosti, ale aj všetky potreby detí, a to u malotej H. v škole a u malotej I. v materskej škôlke. Matka detí bola nútená z dôvodu odchodu z domácnosti prenajať byt v G., tento musela komplet zariadiť nábytkom a ostatným potrebným zariadením tak, aby maloleté deti mali domácu pohodu a svoju domácnosť na bývanie na úrovni tak, aby mali pocit pohody s matkou a aby mali vytvorené štandardné životné podmienky aspoň primerane tak, ako mali v rodinnom dome v N.. Otec maloletých detí neplatil od 01. 03. 2013 stravu dcéry H. v škole ani poplatky za krúžky v škole, neplatil za stravu dcéry I. v materskej škôlke ani mesačný poplatok za pobyt v škôlke. Deťom nekupoval žiadne oblečenie či obuv do školy, na športové aktivity či na bežné denné alebo domáce použitie. Všetko zabezpečovala a zabezpečuje iba matka maloletých detí. Matka kupovala deťom aj ďalšie veci pre dennú potrebu, ako napríklad drogériu, lieky, školské potreby a pomôcky. Platila poplatky u stomatóloga, U. a podobne. Od novembra 2013 sa realizuje striedavá starostlivosť, pritom na stretnutia s otcom matka maloleté deti vždy vybalí dvoma kuframi s vecami na týždenný pobyt u otca. Hoci tvrdenie otca v odvolaní, že zabezpečuje všetky odôvodnené potreby maloletých detí, t. j. ubytovanie, stravu a náklady týkajúce sa voľného času počas stretnutí s deťmi v rodinnom dome v N., je pravdivé, ale nie je pravdivé tvrdenie otca, že zabezpečoval oblečenie, obuv či platenie poplatkov za stravu v škole, v materskej škôlke a ostatné poplatky za materskú škôlku, školu, krúžky, tábory a iné poplatky v škole do triedneho fondu a na školské potreby, poplatky u stomatóloga, U. za dcéru I. a u iných lekárov, lebo všetky tieto náklady neustále platila matka maloletých detí. Otec maloletých detí začal platiť výživné až po rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici, ale prestal platiť výživné určené súdom v júni 2014 a potom v septembri 2014 zaplatil malotej H. stravu v škole, malotej I. poplatok do škôlky, za október 2014 už neplatil, poplatky zaplatila matka detí, v novembri 2014 platil otec, v decembri 2014 platila matka detí a takto každý druhý mesiac sa rodičia striedali na nákladoch v škole a škôlke, ale celodenné ošatenie nakupovala a stále nakupuje matka maloletých detí, ako aj ostatné potrebné veci. Vyjadrenia otca maloletých detí v odvolaní sú účelové, zmätočné a protirečivé. Tvrdí síce, že výdaje na deti sú mesačne cca 173,- Eur a na druhej strane tvrdí, že dostatočným spôsobom prispel na zabezpečenie odôvodnených potrieb maloletých detí, avšak neuvádza ako a kedy, lebo ak neplatil matke maloletých detí žiadne výživné a neprispieval matke maloletých detí od 01. 03. 2013 do 31. 08. 2013, tak nemohol finančne prispievať na potreby maloletých detí, ani ho to nezaujímal, kto zaplatí stravu a iné mesačné poplatky detí v škole a škôlke. Uviedla, že mesačné výdaje a náklady ohľadne detí, bytu a ostatné potrebné výdaje a náklady predložili súdu, chýbajúce a potrebné financie poskytovali vždy starí rodičia B.. Mesačne za bývanie v novo-prenajatom byte v G. platila nájom spolu s inkasom vo výške 465,- Eur. Má za to, že súd zvážil všetky dôkazy a dôvody pre určenie výšky výživného pre

obe maloleté deti a rozhodol v záujme maloletých detí. Pokiaľ otec tvrdí mesačné náklady na obe deti vo výške 173,- Eur, podľa názoru súdu súd nemôže matematicky presne počítať náklady na maloleté dieťa, lebo každý mesiac sú náklady iné, nemôže dopodrobna vyrátať finančné výdaje na maloleté deti, a preto podľa zváženia a úvahy súdu, ktoré vychádzajú z predložených dôkazov, dokladov, životného štandardu rodičov, ako aj výsluchom účastníkov ustálil vyživovaciu povinnosť. Otec maloletých detí si musí byť vedomý zákonnej vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom, ktoré sú na neho odkázané svojou výživou, je v produktívnom veku, a preto je jeho povinnosťou i vzhľadom na dosiaľ dosahované nadštandardné príjmy plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom, keďže ide o jeho prvoradú zákonnú povinnosť. Navrhla rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdiť v celom rozsahu.

Kolízny opatrovník maloletých detí k odvolaniu otca maloletých detí uviedol, že sa pridrižiava v plnom rozsahu písomných a ústnych vyjadrení v predmetnej veci.

Krajský súd, ako súd odvolací, v dôsledku odvolania podaného otcom maloletých detí preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 2 písm. a/ O. s. p. a v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a vec v zrušenej časti vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie v zmysle § 221 ods. 2 O. s. p.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie rozsudku okresného súdu v odvolaní napadnutej časti v zmysle § 219 ods. 1 O. s. p. a ani na zmenu rozsudku prvostupňového súdu v zmysle § 220 O. s. p.

Odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd v poradí už druhým rozsudkom rozhodol vo veci starostlivosti maloletých detí o určení vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom za obdobie od 01. 03. 2013. Výživné určil jednak za obdobie, kedy deti boli v osobnej starostlivosti matky, a to za obdobie od 01. 03. 2013 do 31. 10. 2013, ako aj za obdobie od 01. 11. 2013, kedy deti boli v striedavej starostlivosti oboch rodičov. Na odvolanie otca maloletých detí proti prvému rozsudku prvostupňového súdu zo dňa 10. 02. 2014 v spojení s opravným uznesením v časti určenia vyživovacej povinnosti otca maloletých detí a v časti zameškaného výživného odvolací súd uznesením č. k. 14CoP/33/2014 - 439 zo dňa 12. 06. 2014 v spojení s opravným uznesením odvolacieho súdu č. k. 14CoP/33/2014 - 453 zo dňa 29. 07. 2014 zrušil rozsudok prvostupňového súdu z dôvodu nedostatočného zistenia skutkového stavu vo vzťahu k zisteniu majetkových pomerov rodičov s prihliadnutím na vykonané vyhodnotenie skutkového stavu vykonaným okresným súdom. Už v predchádzajúcom odvolaní otec detí namietal správnosť výpočtu príjmu otca, k čomu odvolací súd v odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že námietka otca ohľadom správnosti výpočtu príjmu otca maloletých detí sa odvolaciemu súdu javí ako opodstatnená. Odvolací súd zároveň konštatoval nepresnosť rozsudku pre nedostatočné odôvodnenie. Prvostupňový súd vo veci opakovane rozhodol rozsudkom zo dňa 01. 07. 2015 tak, ako je to už uvedené vyššie. V zákonom stanovenej lehote odvolaní tento rozsudok napadol otec maloletých detí v časti určenia vyživovacej povinnosti a zameškaného výživného, pričom v odvolaní uviedol v podstate zhodné odvolacie námietky ako voči rozsudku okresného súdu zo dňa 10. 02. 2014 v spojení s opravným uznesením z toho istého dňa. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k názoru, že v súdnej veci existujú dôvody, pre ktoré odvolací súd musel pristúpiť k zrušeniu rozsudku okresného súdu v napadnutej časti. Napriek odvolacej námietke už voči prvému rozsudku okresného súdu o nesprávnosti vyčíslenia príjmu otca maloletých detí, ku ktorej sa vyjadril už v predchádzajúcom konaní aj odvolací súd, prvostupňový súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s námietkou otca, nijako sa k nej ani nevyjadril a z odôvodnenia rozhodnutia nie je pre odvolací súd vôbec zrejmé (a nemôže to byť zrejmé ani pre účastníkov konania), ako okresný súd dospel k sume, ktorú uviedol ako mesačný príjem otca, a to predovšetkým za obdobie roku 2012 a tiež 2013. Rovnako okresný súd uvádza v odôvodnení svojho rozhodnutia u matky maloletých detí rôzne údaje o príjmoch, pričom nie je odvolaciemu súdu zrejmé, ktorý údaj o príjme považoval súd za správny a z ktorého vychádzal pri rozhodnutí. Prvostupňový súd sa dôsledne nezaoberal vyhodnotením životnej úrovne rodičov a jej porovnaním. Rovnako k výpočtu zameškaného výživného otec maloletých detí už v odvolaní proti prvému rozsudku okresného súdu namietal plnenie okrem výživného určeného predbežným opatrením súdu aj čiastku 321,72 Eur, pričom v novom rozhodnutí sa súd s týmto tvrdením s prihliadnutím aj na predložené písomnosti (minimálne listina na č. I. 338 a 339 spisu) nezaoberal a neskúmal plnenie vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom v tvrdenom rozsahu. Vzhľadom na hore uvedené odvolací súd pristúpil opätovne k zrušeniu rozsudku prvostupňového súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vzhľadom na námietky otca detí maloletých detí vo vzťahu k jeho príjmom a nesprávnemu zápočtu príjmov na základe mandátnej zmluvy mimo daňového priznania (s prihliadnutím

aj na správu na č. I. 33) okresný súd doplní dokazovanie jednak výsluchom otca detí, či tieto príjmy zahrnul do daňového priznania, resp. aj dopytom na spoločnosť V. - Z. A. a.s., N., zistí, či A., ktorá odmenu a provízie vyplácala otcovi maloletých detí, či tieto príjmy podliehajú zdaneniu, či zdanenie vykonala poisťovňa, prípadne v tomto smere urobí dopyt na príslušný daňový úrad. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvedie spôsob zistenia, resp. spôsob výpočtu zistených príjmov za jednotlivé roky u otca ako aj u matky maloletých detí, vykoná náležité vyhodnotenie majetkových pomerov rodičov, ustáli odôvodnené potreby maloletých detí a až následne určí výšku vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom. Pokiaľ súd k dôjde záveru, že je dôvodné určiť vyživovaciu povinnosť otca aj na obdobie striedavej starostlivosti, prihliadne k tomu, že v tomto konaní možno určiť vyživovaciu povinnosť len do času právoplatnosti rozsudku o rozvedení manželstva rodičov maloletých detí, keďže z odvolania otca maloletých detí ako aj z vyjadrenia matky maloletých detí k odvolaniu otca vyplýva, že manželstvo rodičov maloletých detí bolo právoplatne rozvedené. Za tým účelom si súd pripojí aj spis okresného súdu sp. zn. 9P/4/2015.

Na záver odvolací súd uvádza, že neušlo pozornosti súdu, že hoci v odôvodnení rozsudku prvostupňového súdu je uvádzané konanie vo veci predbežného opatrenia vedené na Okresnom súde Zvolen sp. zn. 13P/24/2013 a tento spis bol do spisu pripojený k spisu, tento spis sa v spise sp. zn. 7P/24/2013 Okresného súdu Zvolen v čase predloženia veci nadriadenému súdu nenachádzal.

V nenapadnutej časti vo výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti návrh matky maloletých detí zamietol, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

O náhrade trov konania podľa § 224 ods. 3 O. s. p. rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.